

Załącznik nr 2.

Pieczętka tartaku

KWIT Nr

przyjęcia na skład drewna do przetarcia.

W dniu przyjęto od Ob.
zamieszkałego w na podstawie *)
nr z dnia następujące dłużyce (kłody) do przetarcia:

Nr	Gatunek	Wymiary		Masa m ³
		długość	średnica	

(podpis)

*) Wymienić właściwy dowód spośród określonych w § 6 ust. 2 zarządzenia.

Załącznik nr 3.

Pieczętka tartaku

KWIT Nr

wywozowy na materiały tarte.

Tartak niniejszym zaświadcza, że Ob.
ze wsi gromady wiezie w dniu 19 . . . r.
własne materiały tarte, pochodzące z przetarcia dostarczonego przez niego surowca okrągłego w ilości sztuk
kłód m³, a mianowicie:

- bale sztuk m³
- deski sztuk m³
- krawędziaki sztuk m³
- inne materiały tarte
(podać rodzaj) sztuk m³

Niniejszy kwit wystawiono na podstawie *) z dnia 19 . . . r.
oraz książki kontroli przetarcia drewna nr porządkowy

(kierownik tartaku)

*) Wymienić właściwy dowód spośród określonych w § 6 ust. 2 zarządzenia.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 marca 1968 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania dodatkowego wynagrodzenia lekarzom wykonującym opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin oraz szczegółowych zadań tych lekarzy.

Na podstawie § 3 ust. 3 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy wykonujących opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 52, poz. 317) zarządza się, co następuje:

- § 1. Dodatkowe wynagrodzenie kwartalne może być przyznane lekarzom zatrudnionym:
- 1) w wymiarze co najmniej pełnego etatu w przykładowych ośrodkach zdrowia, zorganizowanych przy rolnych zakładach pracy i położonych na terenie gromad, albo:

2) w dwu lub więcej punktach zdrowia lekarskich przy rolnych zakładach pracy położonych na terenie gromad w łącznym wymiarze godzin pełnego etatu, jeżeli do obowiązków lekarza w ramach tego zatrudnienia należy wykonywanie czynności fachowych według rozkładu zajęć, określającego stałe dni tygodnia i godziny pracy w każdym z tych punktów.

§ 2. Do zadań lekarzy, o których mowa w § 1, niezależnie od świadczeń udzielanych na rzecz ogółu ludności należy:

- 1) przeprowadzanie badań profilaktycznych pracowników rolnych zakładów pracy, podlegających takim badaniom w myśl przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, oraz sprawowanie opieki profilaktycznej nad tymi pracownikami i członkami ich rodzin,
- 2) prowadzenie czynnego poradnictwa ze szczególnym uwzględnieniem chorób zawodowych, urazów i innych chorób związanych ze specyfiką pracy w rolnictwie,
- 3) współdziałanie z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej w realizacji zadań w zakresie podnoszenia stanu higieniczno-sanitarnego rolnego zakładu pracy, poprawy ogólnego stanu zdrowia pracowników oraz poprawy warunków bytowych załogi pracowniczej i członków ich rodzin,
- 4) wykonywanie planowanych i doraźnych wizytacji stanu higieniczno-sanitarnego pomieszczeń, urządzeń zakładu pracy i ich otoczenia oraz zgłaszanie stosownych wniosków do kierownictwa zakładu pracy,
- 5) szerzenie oświaty zdrowotnej,
- 6) orzekanie o czasowej niezdolności do pracy oraz systematyczne analizowanie stanu zdrowotności załogi pracowniczej, wypadkowości i absencji chorobowej oraz zwalczanie nieuzasadnionej absencji chorobowej,
- 7) należyte prowadzenie dokumentacji lekarskiej,
- 8) wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów lub z poleceń organów nadrzędnych.

§ 3. 1. Dodatkowe wynagrodzenie kwartalne przyznaje i określa jego wysokość — na wniosek bezpośredniego fachowego przełożonego lekarza — kierownik właściwego wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych.

2. Dodatkowe wynagrodzenie kwartalne przyznaje się na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż do końca roku kalendarzowego.

§ 4. Wniosek o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego powinien określać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania lekarza,
- 2) nazwę i adres przyzakładowego ośrodka zdrowia lub punktów zdrowia lekarskich, w których lekarz jest zatrudniony, oraz dzienny wymiar zatrudnienia,
- 3) liczbę pracowników rolnego zakładu lub zakładów pracy objętych opieką przyzakładowego ośrodka zdrowia lub punktów zdrowia lekarskich,
- 4) staż pracy lekarza w zakładach służby zdrowia położonych na terenie gromad,
- 5) rodzaj i stopień posiadanej przez lekarza specjalizacji,
- 6) proponowaną wysokość dodatkowego wynagrodzenia wraz z uzasadnieniem.

§ 5. 1. Dodatkowe wynagrodzenie kwartalne może być cofnięte lub obniżone w granicach od 30 do 60% na okres jednego kwartału lub do końca roku kalendarzowego, jeżeli stwierdzono, że lekarz nie wykonuje należycie obowiązków określonych w § 2.

2. Z wnioskiem o obniżenie lub cofnięcie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego może wystąpić:

- 1) kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej,

- 2) właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 3) kierownik rolnego zakładu pracy po wyrażeniu zgody przez jednostkę nadrzędną nad danym zakładem pracy lub rada zakładowa.

3. We wniosku określonym w ust. 2 należy wskazać okres, na jaki dodatkowe wynagrodzenie kwartalne ma być cofnięte lub obniżone i w jakiej wysokości. Wniosek powinien być wyczerpująco uzasadniony.

§ 6. O cofnięciu lub obniżeniu dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego decyduje kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych na podstawie oceny działalności danego lekarza oraz po zbadaniu zasadności wniosku.

§ 7. 1. W razie przekroczenia kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe, rolny zakład pracy jest obowiązany przesłać właściwemu oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz z kwartalnym sprawozdaniem o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe wyczerpująco uzasadniony wniosek o wypłacenie, cofnięcie lub obniżenie lekarzowi dodatkowego wynagrodzenia wraz z opinią o przyczynach przekroczenia limitu i o działalności przyzakładowego ośrodka zdrowia (punktów zdrowia lekarskich).

2. Rolny zakład pracy jest zwolniony od obowiązku przesłania wniosku, określonego w ust. 1, jeżeli przekroczenie kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe nastąpiło wskutek:

- 1) zachorowań lub odosobnienia pracowników z powodu choroby zakaźnej o przebiegu epidemicznym,
- 2) wypadków przy pracy spowodowanych awarią lub innymi szczególnymi okolicznościami, które wystąpiły w rolnym zakładzie pracy,
- 3) wystąpienia masowych zatruc przemysłowych lub pokarmowych albo
- 4) nasilenia zachorowań na danym terenie w związku z warunkami atmosferycznymi.

§ 8. 1. W razie zgłoszenia wniosku o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego (§ 5 ust. 2 i § 7 ust. 1) wstrzymuje się wypłatę dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego do czasu rozpatrzenia wniosku oraz opinii o przyczynach przekroczenia limitu i działalności przyzakładowego ośrodka zdrowia (punktów zdrowia lekarskich), co powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.

2. Badanie zasadności wniosku o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego powinien przeprowadzić wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej przy udziale przedstawicieli oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wojewódzkiej rady związków zawodowych oraz zarządu okręgu związku zawodowego pracowników rolnych.

§ 9. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się kwartalnie po upływie 10 dni od terminu wyznaczonego rolnym zakładom pracy do złożenia kwartalnego sprawozdania o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe.

§ 10. 1. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego powinna być ustalona zgodnie z tabelą dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego, stanowiącą załącznik do zarządzenia, przy uwzględnieniu efektywności wykonywania zadań określonych w § 2 oraz liczby osób, nad którymi lekarz sprawuje opiekę.

2. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi warunkami terenu lub innymi okolicznościami dodatkowe wynagrodzenie może być za zgodą Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznane w grupie wyższej, niż to wynika z tabeli.

3. Do stażu pracy w zakładach służby zdrowia na terenie gromad zalicza się okresy zatrudnienia:

- 1) w państwowych bądź spółdzielczych zakładach opieki

zdrowotnej otwartej, przeznaczonych dla ogółu ludności, działających na terenie gromad,

- 2) w przyzakładowych ośrodkach zdrowia lub punktach zdrowia lekarskich przy rolnych zakładach pracy,
- 3) w Instytucie Medycyny Pracy i Higieny Wsi,
- 4) w klinikach chorób zawodowych akademii medycznych,
- 5) w oddziałach chorób zawodowych szpitali,
- 6) w działach higieny pracy wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 7) w pracowniach higieny pracy powiatowych (miejskich i dzielnicowych) stacji sanitarno-epidemiologicznych.

§ 11. Zmiana wysokości dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego przed upływem okresu, na jaki zostało ono przyznane, może nastąpić tylko w razie zajścia okoliczności uzasadniających przyznanie wyższej stawki dodatkowego wynagrodzenia albo w razie jego obniżenia lub cofnięcia w trybie przewidzianym w § 5—8.

§ 12. 1. Dodatkowe wynagrodzenie kwartalne może być przyznane tylko w granicach funduszu ustalonego na rok kalendarzowy dla danego województwa.

2. Limit funduszu na dodatkowe wynagrodzenie kwartalne określa dla poszczególnych województw Prezes Zakła-

du Ubezpieczeń Społecznych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 13. Lekarz zachowuje prawo do przyznanego mu dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego w okresie:

- 1) usprawiedliwionej nieobecności w pracy — nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące w roku kalendarzowym, przy czym przez usprawiedliwioną nieobecność w pracy rozumie się wyłącznie chorobę, kwarantannę, urlop macierzyński, odbywanie ćwiczeń wojskowych oraz oddelegowanie lekarza do zwalczania epidemii,
- 2) skierowania na kształcenie lub doskonalenie zawodowe w zakresie medycyny ogólnej lub chorób wewnętrznych albo na inne szkolenie związane z pracą lekarza na wsi, nie dłużej niż przez 3 miesiące w roku, akceptowane przez wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 3) odbywania stażu specjalizacyjnego w zakresie medycyny ogólnej lub chorób wewnętrznych — nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy w roku.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. J. Rutkiewicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 marca 1968 r. (poz. 84).

TABELA DODATKOWEGO WYNAGRODZENIA

Lp.	Kwalifikacje lekarza	Staż pracy		
		do 2 lat	od 2 do 5 lat	powyżej 5 lat
		kwartalnie złotych		
		a	b	c
1	Bez specjalizacji	1.500 — 2.500	1.500 — 3.500	2.000 — 4.000
2	Specjalista I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub chorób wewnętrznych	1.500 — 3.500	2.000 — 4.500	2.500 — 5.500
3	Specjalista II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub chorób wewnętrznych	2.000 — 4.000	2.500 — 5.000	3.000 — 6.000
4	Specjalista I stopnia w innej dziedzinie medycyny	1.500 — 3.000	2.000 — 4.000	2.500 — 5.000
5	Specjalista II stopnia w innej dziedzinie medycyny	2.000 — 3.500	2.500 — 4.500	3.000 — 5.500

85

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 14 marca 1968 r.

w sprawie kryteriów kwalifikowania wyrobów do poszczególnych klas znaków jakości oraz szczegółowych zasad oznaczania wyrobów tymi znakami.

Na podstawie § 3 ust. 2 i 4 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1967 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości (Monitor Polski Nr 16, poz. 74) zarządza się, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Zarządzenie ustala kryteria kwalifikowania wyrobów do poszczególnych klas znaków jakości oraz szczegółowe zasady oznaczania wyrobów tymi znakami.

2. Prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości przysługują:

- 1) Centralny Urząd Jakości i Miar — Biuro Znaków Jakości,
- 2) jednostki państwowe i organizacje społeczne, upoważnione przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147), zwane dalej „jednostkami uprawnionymi”.

3. Przepisy zarządzenia dotyczące oznaczania wyrobów znakami jakości odnoszą się także do oznaczania wyrobów znakiem kontrolnym.

§ 2. 1. Znakami jakości mogą być oznaczone wyroby objęte wykazem ustalonym na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1967 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości (Monitor Polski Nr 16, poz. 74) przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

2. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia mowa jest o uchwale, rozumie się przez to uchwałę wymienioną w ust. 1.

2. Kryteria kwalifikowania wyrobów do poszczególnych klas znaku jakości.

§ 3. 1. Znakiem jakości klasy „Q” oznaczane są wyroby odpowiadające najwyższemu światowemu poziomowi jakości.

2. Znakiem jakości klasy „1” oznaczane są wyroby reprezentujące wysoki światowy poziom jakości.

3. Znakiem kontrolnym oznaczane są wyroby objęte wykazem ustalonym na podstawie § 2 ust. 2 uchwały, podlegające obowiązkowi zgłoszenia do oceny i oznaczania znakami jakości, które nie spełniają warunków do uzyskania znaków jakości wymienionych w ust. 1 i 2, lecz odpowiadają wymaganiom Polskich Norm, norm branżowych oraz wymaganiom określonym w innych przepisach szczególnych, a ponadto zatwierdzonej w obowiązującym trybie dokumentacji technicznej i wymaganiom wynikającym z ich przeznaczenia użytkowego.

§ 4. 1. Podstawowymi kryteriami kwalifikowania wyrobów do poszczególnych klas znaków jakości, poza wymienionymi w § 3, są:

- 1) przydatność użytkową i funkcjonalność wyrobu zgodnie z jego przeznaczeniem,
- 2) prawidłowość i nowoczesność rozwiązań konstrukcyjnych,
- 3) prostota i wygoda w obsłudze,
- 4) zastosowanie właściwych materiałów i surowców,
- 5) prawidłowość informowania nabywcy o własnościach wyrobu,
- 6) poziom wzornictwa i estetyka wykonania wyrobu,
- 7) funkcjonalność i estetyka opakowania,
- 8) stabilność poziomu jakości produkcji wyrobu.

2. Nie może być oznaczony znakiem jakości wyrób, który nie spełnia wymagań Polskich Norm, norm branżowych lub innych wymagań w zakresie jakości określonych w przepisach szczególnych.

3. Szczegółowe kryteria kwalifikowania wyrobów do poszczególnych klas znaków jakości, zakres i sposób oceny oraz wymagania jakościowe dla wyrobów poszczególnych branż lub grup wyrobów w branży ustalają jednostki uprawnione na podstawie wytycznych Centralnego Urzędu Jakości i Miar — Biuro Znaków Jakości. Ustalane przez jednostki upoważnione szczegółowe kryteria kwalifikowania wyrobów oraz zakres i sposób oceny wyrobów podlegają zatwierdzeniu przez Centralny Urząd Jakości i Miar — Biuro Znaków Jakości, po zaopiniowaniu przez Główną Komisję Znaków Jakości przy Prezesie Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

3. Szczegółowe zasady oznaczania wyrobów.

§ 5. Prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przyznawane jest na podstawie opinii komisji rzeczoznawców lub ekspertów po przeprowadzeniu badań i oceny wyrobów oraz analizy stabilności poziomu jakości produkcji. Warunkiem przyznania tego prawa jest spełnienie wymagań określonych

w § 3 i 4 oraz wymagań ustalonych na podstawie przepisu § 4 ust. 3.

§ 6. Prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości przyznaje się na okres jednego lub dwóch lat.

§ 7. 1. Producent wyrobu ubiegający się o przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości zgłasza wniosek do jednostki uprawnionej. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta,
- 2) nazwę jednostki nadrzędnej producenta (ministerstwa i zjednoczenia),
- 3) nazwę i szczegółowe określenie wyrobu,
- 4) klasę znaku jakości, o którego przyznanie producent się ubiega,
- 5) określenie rocznej wartości produkcji wyrobu,
- 6) cenę wyrobu oraz nazwę organu, który tę cenę ustalił,
- 7) termin wprowadzenia wyrobu do obrotu towarowego.

2. Do wniosku powinna być dołączona w zależności od rodzaju wyrobu następująca dokumentacja:

- 1) warunki techniczne oraz norma branżowa lub zakładowa; jeżeli wyrób produkowany jest według Polskiej Normy, należy podać numer i tytuł normy,
- 2) warunki odbioru technicznego,
- 3) rysunki konstrukcyjne kompletne dla wyrobów prostych, a zestawieniowe dla wyrobów skomplikowanych,
- 4) krótki opis procesu technologicznego i kontroli technicznej,
- 5) instrukcja obsługi (użytkowania) wyrobu,
- 6) warunki gwarancji (karta gwarancyjna wyrobu), o ile wyrób objęty jest gwarancją,
- 7) wyniki ostatnich badań laboratoryjnych wykonanych we własnych stacjach prób wnioskodawcy lub w innych jednostkach,
- 8) zaświadczenie stacji sanitarno-epidemiologicznej o przydatności dla celów spożywczych lub nieszkodliwości dla zdrowia, w razie gdy wniosek dotyczy wyrobów spożywczych lub chemicznych,
- 9) wykaz głównych kooperantów i odbiorców.

3. Oprócz dokumentacji określonej w ust. 2 producent ubiegający się o przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości klasy „Q” obowiązany jest dostarczyć, na żądanie jednostki uprawnionej, dane charakteryzujące cechy użytkowe wyrobu w porównaniu z wynikami badań takich wyrobów wytwarzanych przez przodujących producentów krajowych i zagranicznych.

4. Jednostka uprawniona może odmówić rozpatrzenia wniosku, jeżeli wyrób nie był objęty uzgodnionym z nią planem zgłoszeń; nie dotyczy to wyrobów objętych obowiązkiem zgłaszania do oceny i oznaczania znakiem kontrolnym.

§ 8. 1. W celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych i dokonania oceny wyrobu objętego wnioskiem o przyznanie prawa do oznaczania znakiem jakości, jednostka uprawniona może pobrać na koszt producenta próbkę wyrobu z bieżącej produkcji. W uzasadnionych wypadkach jednostka uprawniona może zwrócić się do producenta o przekazanie jej próbki, wyrobu łącznie z protokołem pobrania.

2. Jednostka uprawniona może również żądać od producenta przy zgłaszaniu wyrobu do oznaczenia znakiem jakości klasy „Q” dostarczenia na jego koszt do badań porównawczych próbki odpowiedniego wyrobu produkcji zagranicznej.

3. Ilość próbek, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala jednostka uprawniona w zależności od potrzeb, kierując się ustaleniami obowiązujących norm.

4. Koszty transportu próbek do ośrodków przeprowadzających badania laboratoryjne ponosi producent.

5. Jeżeli dostarczenie próbki wyrobu do ośrodka przeprowadzającego badania laboratoryjne jest technicznie utrud-

nione, badania i ocena wyrobu mogą być przeprowadzone w miejscu produkcji wyrobu.

6. Próbkę wyrobu trwałego użytku o wartości jednostkowej powyżej 200 zł, które uległy zniszczeniu w czasie badań, zwraca się producentowi po zakończeniu badań.

7. Nie podlegają zwrotowi próbki wyrobów spożywczych oraz nietrwałych, łatwo psujących się i takich, które straciły termin ważności.

8. W razie przyznania producentowi prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości, jednostka uprawniona może zatrzymać próbki wyrobu na okres przyznania prawa do oznaczania lub pobrać z bieżącej produkcji do badań kontrolnych nowe próbki.

§ 9. Jednostka uprawniona przeprowadza badania laboratoryjne próbki wyrobu we własnym zakresie lub zleca ich przeprowadzenie właściwemu ośrodkowi badawczemu oraz sprawdza warunki produkcji, przebieg i metody zakładowej kontroli jakości wyrobu.

§ 10. Przy ocenie wyrobu jednostka uprawniona powinna zebrać opinie o jakości wyrobu od jego głównych odbiorców (dystrybutorów) i użytkowników oraz dane dotyczące reklamacji zgłaszanych w odniesieniu do tego wyrobu.

§ 11. 1. Wyniki badań laboratoryjnych i przeprowadzonej przez jednostkę uprawnioną analizy stabilności poziomu jakości produkcji oraz ewentualnych badań porównawczych i inne dokumenty dotyczące badania jakości wyrobu rozpatrywane są przez komisję rzeczoznawców powołaną przy jednostce uprawnionej. Komisja ta na podstawie wyników badań i analiz sporządza dla jednostki uprawnionej opinię, która jest podstawą do przyznania lub odmowy przyznania producentom prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

2. Wyniki dokonanych badań laboratoryjnych podawane są do wiadomości producenta.

§ 12. 1. Odmawiając przyznania producentowi prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości, jednostka uprawniona obowiązana jest wskazać przyczyny odmowy lub warunki, po których spełnieniu może być przyznane producentowi takie prawo. Jeżeli odmowa dotyczy znaku kontrolnego na wyrób objęty wykazem wymienionym w § 3 ust. 3, jednostka uprawniona określi jednocześnie termin, w którym jakość wyrobu powinna być dostosowana do określonych dla niego wymagań i w którym wyrób powinien być przedstawiony ponownie do oceny.

2. O przyznaniu producentowi prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości ogłasza się w wydawnictwach Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

3. O niezakwalifikowaniu wyrobu do oznaczania znakiem jakości jednostka uprawniona zawiadamia jednostkę nadrzędną producenta wyrobu. O niezakwalifikowaniu do oznaczania znakiem kontrolnym wyrobu, objętego wykazem wymienionym w § 3 ust. 3, jednostka uprawniona zawiadamia ponadto: Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, Polski Komitet Normalizacyjny oraz organy uprawnione do ustalania ceny na dany wyrób, z podaniem przyczyn niezakwalifikowania wyrobu do oznaczania znakiem kontrolnym.

§ 13. Centralny Urząd Jakości i Miar — Biuro Znaków Jakości prowadzi centralny rejestr wyrobów oznaczonych znakami jakości, a pozostałe jednostki uprawnione — rejestr wyrobów, na które jednostki te przyznały prawo do oznaczania tymi znakami.

§ 14. 1. Producent wyrobu, na który zostało przyznane prawo do oznaczania znakiem jakości, obowiązany jest umieszczać ten znak bezpośrednio na wyrobie, a gdy wyrób sprzedawany jest w stałym opakowaniu, znak jakości powinien być również umieszczony na opakowaniu. Jeżeli ze

względem na rodzaj wyrobu oznaczenie go w podany wyżej sposób jest niemożliwe, znak jakości może być umieszczony tylko na opakowaniu lub banderoli albo na etykietach trwale związanych z wyrobem.

2. Sposób oznaczania wyrobu powinien być uzgodniony z jednostką uprawnioną.

3. Przez umieszczenie na wyrobie znaku jakości producent zapewnia, że wyrób odpowiada wymaganiom jakościowym, ustalonym przez jednostkę przyznającą prawo do oznaczania wyrobu tym znakiem.

4. Wyroby przeznaczone na eksport, na które producent posiada prawo oznaczania znakiem jakości, nie podlegają oznaczaniu, jeżeli tego zażąda przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

§ 15. 1. Producent wyrobu, na który zostało przyznane prawo do oznaczania znakiem jakości, obowiązany jest zawiadomić jednostkę uprawnioną o:

- 1) zaprzestaniu produkcji tego wyrobu,
- 2) zamierzonych zmianach konstrukcyjnych, technologicznych oraz zmianach metod badań i kontroli jakości wyrobu, które mogą mieć wpływ na jego jakość.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 jednostka uprawniona ustala, czy znak jakości może być nadal stosowany.

§ 16. Przy wykonywaniu okresowej kontroli stosowania znaków jakości jednostka uprawniona ma prawo wglądu w produkcję wyrobów, na które producent otrzymał prawo oznaczania znakiem jakości, a w szczególności w dokumentację techniczną tych wyrobów, wyniki badań laboratoryjnych i materiały dotyczące wyników kontroli technicznej oraz w reklamacje odbiorców.

§ 17. 1. W razie niedopełnienia warunków związanych z oznaczaniem wyrobów znakiem jakości, a w szczególności:

- 1) wprowadzania do obrotu wyrobów oznaczonych znakiem jakości, które nie odpowiadają ustalonym warunkom,
- 2) oznaczania wyrobów znakami jakości w sposób niezgodny z ustalonymi wymaganiami,
- 3) uniemożliwienia przez producenta przeprowadzenia kontroli prawidłowości stosowania znaku jakości,

jednostka uprawniona może zarządzić zwiększenie ilości badań i kontroli prawidłowości stosowania znaku jakości, udzielić producentowi ostrzeżenia, zawiesić na określony czas prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości lub cofnąć to prawo.

2. Od zarządzenia jednostki uprawnionej w sprawach wymienionych w ust. 1 przysługuje producentowi prawo odwołania się do Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

4. Przepisy końcowe.

§ 18. Tracą moc zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

- 1) z dnia 19 marca 1959 r. w sprawie zasad przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości, sposobu znakowania i formy graficznej znaku (Monitor Polski Nr 30, poz. 141),
- 2) nr 35 z dnia 7 lipca 1961 r. w sprawie regulaminu ogólnego znaku jakości (Biuletyn PKN Nr 8—9, poz. 62).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: Z. Ostrowski